

[Grethe Philip.]

vække store betænkeligheder, at vi nu er i fuld gang med stærkt at hæve vort løn- og indkomstniveau. Alligevel må vi stille os velvilligt, når talen nu er om at yde et beskedent tillæg til den gruppe, der sidder vanskeligst i det, folke-, invalide- og enkepensionisterne. Man ville sikkert ikke befinde sig vel ved netop at lade denne gruppe sakke bagud i forhold til de andre.

Jeg kan derfor på mit partis vegne give tilsagn om en hurtig og velvillig behandling af det foreliggende lovforslag om disse midlertidige tillæg til pensionisterne, idet jeg i øvrigt afventer resultatet af de overvejelser, der nu finder sted med henblik på en mere omfattende regulering af beregningen af pensionerne.

Chr. Madsen: Hvad skulle folketinget gøre andet end at anbefale det foreliggende lovforslag?

Vi har fået forelagt så mange tal i den sidste tid her i folketinget, først de 425 mill. kr., som landbruget krævede, så de 240 mill. kr., som tjenestemændene mener de skal have i lønforhøjelse, og nu det meget beskedne beløb på 50 mill. kr., som den højtærede socialminister mener i denne omgang skal dække de krav, som folke- og invalidepensionisterne naturligvis stiller.

Jeg synes, 15 kr. om måneden for et ægtepar er meget lidt; i procent af grundbeløbet bliver det omkring 3. Man kunne kalde det en lønforhøjelse på 3 pct., men arbejderne og tjenestemændene har arbejdet med helt andre procenter, er begyndt ved 9 og ender nu ved 14, så de 3 pct., man er standset ved for folke- og invalidepensionerne, synes jeg er alt for lidt. Kunne den højtærede socialminister ikke forklare, om de 15 kr. er noget, der er beregnet på nogenlunde fornuftig vis, eller er det bare et lille tal, man tilfældigt har fundet frem til? Står det nogenlunde i forhold til, hvad der er opnået andre steder? Jeg vil gerne bede den højtærede

socialminister om at komme med et par bemærkninger herom.

Jeg har i øvrigt forstået, at lovforslagets vedtagelse skal fremskyndes mest muligt, og at man ikke regner med, at der skal være udvalgsarbejde med det, antagelig ud fra det synspunkt, at der ikke kan rokkes ved de 15 kr. Jeg ved det ikke, men når den højtærede socialminister har talt, får vi nok en lille smule klaring derpå.

Jeg har i dag fået et brev fra en folke- og invalidepensionist, der også har fattet, hvad sagen drejer sig om. Han skriver, at de 50 mill. kr. er et meget, meget lille beløb, men det mener den højtærede socialminister altså han kan klare det med. Pensionisten skriver videre, at det ser i høj grad besynderligt ud, at man nok kan klare andre problemer — 500 mill. kr. til landbruget, 217 mill. kr. til arbejderne og 240 mill. kr. til tjenestemændene — men når det er folke- og invalidepensionisterne, det drejer sig om, har man en helt anden skala at bedømme situationen efter. Jeg synes, han har ret. Jeg synes, folketinget slipper for billigt over denne sag, som man i lang tid har været forberedt på skulle forelægges tinget.

Jeg er utilfreds med, at man vil klare det med 50 mill. kr., men hvis lovforslaget absolut skal gennemføres i en fart og folke- og invalidepensionisterne skal have pengene hurtigst muligt, er der vel ikke andet at gøre end at afvente, hvad der kan komme ud af det til efteråret, når sagen igen skal tages op til behandling. Man vil da have de fornødne tal at arbejde med, så at man kan se, hvordan pristalsreguleringen bør være for denne kategori af befolkningen.

Iver Poulsen: Det foreliggende lovforslag kan vel betragtes som indfrielsen af et valgløfte, og principielt kan jeg naturligvis ikke have noget imod, at man indfrier givne løfter; men mon alligevel ikke alle her i tinget efterhånden er klar over, at de senere tiders tilstande, hvor vi har haft